

се извършва съобщението въ Кърджалийско, между градоветъ Хасково и Кърджали. Тукъ източнитъ сѣверни Родопи сж толкозъ низки, че едва се забѣлзва прѣхода отъ Хасковската котловина къмъ долината ва Арда, затова и въ Санъ-Стефанския договоръ и въ Берлинския конгресъ Кърджалийско въпрѣки своето компактно турско население остава-ше въ Източна Румелия гесп. България. Кърджалийско се отстѣпи на Турция споредъ договора отъ 1886 година, подиръ съединението на Източна Румелия къмъ княжество България, но съ това се нанесе голѣма щета както на Кърджали, което остана далеко отъ пазаритѣ, защото Одринъ и Гюмюрджина сж много далеко отъ него, сжщо така и за Хасково, който градъ прѣдставя естественъ пазаръ за Кърджалийско.

Меридионалната долина на р. Сюютли, която се изтича въ Арда близо до гр. Кърджали, отваря сгоденъ пѣть отъ Кърджали за Гюмюрджина. Споредъ проекта за желѣзнопѣтна линия между станцията Раковски при Хасково и Гюмюрджина, долината на Сюютли щѣше да бжде използувана за трасето на прѣзродопската желѣзна линия. Сега сносенъ пѣть свързва Кърджали съ Хасково и Гюмюрджина. Покрайнината Ахж-Челеби е свързана тѣсно съ Пловдивъ и Ксанти; още подъ турското владичество бѣше прокарано добро шосе отъ Пашмакла за Ксанти и Порто-Лагосъ. Естественъ пазаръ на Егри-Дере, Дарж-Дере и Кушу-Кавакъ е Гюмюрджина, който градъ е най-близо до тѣхъ, бѣше административенъ центъръ на околитѣ имъ. Отъ родопскитѣ градове само Ортакой спада напълно въ наклона на долна Марица и неговата есте-